

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1327/24
06.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгослава Милановића, председника већа и судија, Виолете Јовановић и Ксеније Огризовић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Игора Ђурића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 290/23 од 09.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2025. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Немање Говедарице, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Ђурића и адвоката Душана Тодоровића по заменичком пуномоћју за адвоката Немању Говедарицу, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА се као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и адвоката Игора Ђурића, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 290/23 од 09.10.2024. године, па се наведена пресуда, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 290/23 од 09.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, за које га је првостепени суд, применом наведених законских прописа и одредби члана 4, 42, 45, 54, 56 и 57 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која ће се извршити, тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, са упозорењем да исте не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико осуђени самовољно напусти просторије у којима станује, и то једном у

трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора. Даљом одлуком, а на основу члана 261 и члана 264 ЗКП, суд је окривљеног АА обавезао да суду накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће одлучити накнадно, посебним решењем. На основу члана 87 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: конвертибилног оружја – гасно-стартног пиштоља марке “ЕКОЛ”, Firat Compact, калибра 9 мм П.А.К, фабричког броја ..., који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП Републике Србије, ПС Звездара Ку.бр.5508/18 од 28.01.2018. године, те је одређено да се исто уступа Министарству унутрашњих послова Републике Србије.

Против наведене пресуде, жалбу су благовремено изјавили браниоци окривљеног АА, адвокат Немања Говедарица и адвокат Игор Ђурић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело, или да усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду у погледу правне квалификације или да се пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, на крају стављајући жалбом предлог да браниоци и окривљени буду обавештени о седници већа, како би истој присуствовали.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је у свом поднеску Ктж.бр. 1408/24 од 31.12.2024. године, предложило да се изјављена жалба бранилаца окривљеног АА одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је на седници већа одржаној дана 06.03.2025. године, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Немање Говедарице, а у присуству браниоца окривљеног адвоката Игора Ђурића и адвоката Душана Тодоровића по заменичком пуномоћју за адвоката Немању Говедарицу, испитао ожалбену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па је, након оцене жалбених навода и предлога и из поднеска АЈТ у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Наиме, побијајући првостепену пресуду због учињених битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, браниоци окривљеног наводе да су разлози пресуде противречни изреци, да су докази у кривичном поступку контрадикторни наведеној изреци пресуде, те да првостепени суд, као основ осуђујуће пресуде наводи вештачење НКТИЦ од 02.02.2018. године којим је утврђено, да наведени стартно-гасни пиштољ има препреку у виду сужења цеви, која представља њен саставни део, те да се из истог не може испалити бојева муниција, закључујући жалбом да из наведеног вештачења произилази, да наведени пиштољ не може опаливати бојеву муницију, те да исто не може представљати предмет кривичног дела.

Међутим, изнете жалбене наводе бранилаца Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде

између осталог ценио вештачење НКТЦ од 02.02.2018. године, из кога произилази да се ради о гасно-стартном оружју марке “ЕКОЛ”, Firat Compact, калибра 9 мм П.А.К, фабричког броја ..., те да је прегледом цеви утврђено да постоји препрека у виду сужења исте, која представља њен саставни део, што значи да се из оваквог пиштоља не може испалити бојева муниција, описујући која се испаљења могу извршити у достављеном стању, те да исти пиштољ представља стартно-гасно оружје, док је у допуни вештачења НКТЦ-а од 23.08.2018. године наведено, да предметно гасно-стартно оружје је функционално исправно, те да подсећа својим изгледом на Beretu mod..92, да се исто може преправити да користи бојевну муницију, закључујући да се на основу извршеног прегледа, наведени пиштољ, може сврстати у конвертибилно оружје, одакле је правилно првостепени суд ценио како основни, тако и допунски налаз и мишљење НКТЦ-а, правилно налазећи да исти нису контрадикторни, већ да се међусобно допуњују, односно да се допуном само детаљније употпуњује чињенично стање, правилно ценећи и исказ судског вештака који је непосредно испитан на главном претресу од 27.06.2024.године, а коју оцену као правилну прихвата и другостепени суд.

Оспоравајући утврђено чињенично стање у конкретном предмету, браниоци окривљеног жалбом даље указују да тужилаштво није испунило обавезу из члана 15 ЗКП, односно, да ниједним доказом није доказало да је окривљени остварио радњу кривичног дела за које је оглашен кривим, да није прикупило ниједан доказ који би указао да је окривљени носио предметно конвертибилно оружје, као и да се потпуно погрешно утврђено чињенично стање огледа у чињеници, да пре свега није остварена намера ни свест ношења предмета кривичног дела, тј. конвертибилног оружја, да окривљени није имао свест да је куповина наведеног пиштоља незаконита и да представља кривично дело, да је његова одбрана у складу са осталим изведеним доказима, изјавама сведока ББ и сведока ВВ, из којих произилази да окривљени, као ни сведоци, уопште нису знали да се ради о предмету чије држање представља кривично дело.

Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног, правилно је првостепени суд оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и међусобно, доводећи их у везу и са одбраном окривљеног, несумњиво утврдио чињенично стање како је наведено у изреци побијане пресуде. С тим у вези, правилно је првостепени суд из изведених доказа утврдио да предметни пиштољ представља конвертибилно оружје а што је првостепени суд утврдио на основу материјалних доказа, посебно на основу вештачења НКТЦ од 02.02.2018. године, из којег је утврђено да се исти пиштољ сврстава у стартно-гасно оружје, а да је реч о конвертибилном оружју, суд је утврдио на основу допуне вештачења НКТЦ од 23.08.2018. године, из којег је утврђено да се предметни пиштољ може преправити да користи бојеву муницију, па се исти на основу тога може сврстати у конвертибилно оружје. Такође, суд је утврдио да околност, да је окривљени критичном приликом из ходника куће предметни пиштољ изнео у двориште куће сведока ВВ, након чега је два пута опалио увис, јасно упућује да је окривљени критичном приликом носио предметни пиштољ, преузимајући наведену активну радњу и то из ходника до дворишта, а што је на несумњив начин првостепени суд утврдио на основу одбране окривљеног, те исказа сведока ВВ у делу који је суд прихватио. С тим у вези, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени дана 28.01.2018.године неовлашћено носио предметни

пиштољ, како је наведено у изреци побијане пресуде, правилно ценећи и одредбе члана 5 у ставу 2 Закона о оружју и муницији (“Службени гласник РС”, бр.20/2015), којим је прописано да се оружје из категорије “Б” може набављати, држати и носити на основу исправе надлежног органа, а да је судски вештак Андрија Божовић на главном претресу навео да је предметни пиштољ конвертибилно оружје, да на основу важећег Закона о оружју и муницији спада у категорију “Б” оружје за које је потребно одобрење надлежног органа за набавку, држање и ношење истог, да је према дописима МУП-а Републике Србије од 08.12.2022.године и 05.4.2024.године утврђено да окривљени АА нема регистровано оружје на своје име, те да ни сам окривљени није спорио у својој одбрани да нема дозволу за држање и ношење оружја, нити да је икада подносио захтев за исто.

Такође, насупрот изнетим жалбеним наводима, правилно првостепени суд приликом доношења побијане пресуде није прихватио одбрану окривљеног у делу у коме је навео да он није свестан да предметни пиштољ представља оружје, нити да његово ношење представља кривично дело, те да није свестан да је извршио било које кривично дело, односно, правилно првостепени суд није прихватио одбрану, која иде за тим, да је окривљени био у стварној и у правној заблуди приликом извршења кривичног дела за које се терети, имајући у виду да је одбрана окривљеног у том делу нејасна, нелогична, те оповргнута доказима, објективним чињеницама и околностима. С тим у вези, првостепени суд је ценио одбрану окривљеног у делу у којем је навео, да није био свестан да предметни пиштољ представља оружје, те ценио и тезу одбране која иде за тим да је окривљени био у стварној заблуди, а коју није могао прихватити, с обзиром да се окривљени није налазио у неотклоњивој заблуди. Ово стога, што је сам окривљени навео да му је дана 27.01.2018.године, пре куповине на “Бувљаку”, продавац показао како тај пиштољ пуца, тако што је опалио у ваздух, а што је потврђено исказом сведока ВВ, што све указује да је окривљени знао да је предметни пиштољ функционалан и технички исправан и да се из истог могло опалити и пуцати. Имајући у виду наведено, те чињенице да је након куповине отишао у продавницу оружја и муниције, где је купио каписле са 10-15 метака за тај пиштољ, да је потом дана 28.01.2018.године растављени пиштољ саставио, да би потом из истог два пута узастопно пуцао, што потврђује и чињеницу да је исти био свестан да је предметни пиштољ функционалан и да представља оружје, па при околности да по сопственим наводима окривљени није одлазио у полицију да се пре куповине распита каква је то врста оружја, да ли је и под којим условима дозвољено да купи предметни пиштољ, а да то није учинио, ни након што га је купио, правилан је закључак првостепеног суда да окривљени АА у конкретном случају није био у неотклоњивој стварној заблуди у погледу стварних околности које представљају обележја кривичног дела, односно, да предметни пиштољ представља конвертибилно оружје. Такође, првостепени суд је ценио наводе одбране окривљеног да није био свестан да ношење предметног пиштоља представља кривично дело, те да није био свестан да је извршио било које кривично дело, односно, одбрану да је био у правној заблуди, али је није могао прихватити, с обзиром да се окривљени није налазио у неотклоњивој правној заблуди. Правилно је првостепени суд ценио да је окривљени предметни пиштољ купио на “Бувљаку”, на Бубањ потоку, дакле, на локацији која је широј јавности позната као место за продају најразноврсније робе од лица која нису званично ни регистрована за продају, тим пре што при куповини пиштоља није добио никакав рачун, затим да приликом куповине

пиштоља, на тезги, на “Бувљаку” окривљени продавца није ни питао да ли је регистрован за продају пиштоља какав је он купио, што суду указује да је био свестан да продавац није регистрован за продају оружја, па ни за продају предметног пиштоља. Такође, сам окривљени је навео да нема оружје у легалном поседу, нити је икада подносио захтев за оружје, да ни пре тога, ни након куповине, није одлазио у полицију да се распита да ли може да има предметни пиштољ, а по оцени првостепеног суда исто је могао да уради тим пре што је предмет куповине специфичан, јер се не ради о предмету који се набавља свакодневно и који је у свакодневној употреби. Поред тога, првостепени суд је анализирао и одбрану окривљеног, која је ишла за тим да се предметни пиштољ налази у слободној продаји, јер се исти може купити на интернету, али је правилно нашао да је окривљени имао могућности и да се путем интернета, медија, те одласком у полицију информише о могућности законске куповине такве врсте оружја, којом приликом би увидео да је за ношење предметног пиштоља њему била потребна дозвола надлежног органа, па при околности да је у својој одбрани навео да је њему познато да је за пиштољ из кога се пуцају меци потребно приватити дозволу МУП-а и да је забрањено да се без одобрења носи и држи пиштољ из кога могу да се испаљују меци, суд јасно указује да се окривљени није налазио у неотклоњивој правној заблуди. С тим у вези, првостепени суд је ценио и одбрану окривљеног у делу у коме је навео да је по куповини пиштоља био у “...” да купи каписле, да је њих питао да ли такав пиштољ може слободно да се купи, а они су му рекли да може и да су тада у “...” у понуди имали пиштољ као предметни, али суд такву одбрану није могао прихватити, имајући у виду да је оповргнута дописом “...” д.о.о., од 17.4.2024.године у којем је наведено да у месецу јануару 2018.године они нису имали у продаји стартне пиштоље, као ни врсте пиштоља као предметне марке “Ecol Firat Compact”, а да су по Закону о оружју и муницији стартни пиштољи сврстани у конвертибилно оружје за чију набавку је потребно одобрење полиције. Правилно је првостепени суд постојање правне и стварне заблуде у конкретном случају на страни окривљеног ценио на основу објективних околности, тако и на основу субјективних својстава, па имајући у виду да је реч о особи која је писмена и поседује средњи ниво образовања, да живи у ..., где ради као ..., а што иначе представља веома озбиљно и одговорно занимање, па је суд имајући у виду и наведене субјективне околности такође закључио да се окривљени приликом извршења предметног кривичног дела није налазио у неотклоњивој правној или стварној заблуди.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног стекла законска обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, за које га је огласио кривим.

Разматрајући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе браниоца окривљеног у смислу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду налази да је правилно првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, коју у конкретном случају треба применити, имао у виду околности прописане чланом 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово држање пред судом у току трајања кривичног поступка, његово делимично признање кривичног дела, односно, околност да је навео да је дана

28.01.2018.године из предметног пиштоља пуцао два пута увис у дворишту свог комшије ВВ, те је ценио његово држање после извршења кривичног дела, односно, његову сарадњу са полицијским службеницима, да је по доласку полиције на питање “ко је пуцао?”, навео да је он пуцао, да је изнео предметни пиштољ и добровољно га предао, да је породичан човек, запослен, да ради као ... да се издржава од сопственог рада и да није кривично осуђиван, па је у недостатку отежавајућих околности на страни окривљеног, нашао да има места ублажавању казне, па је на основу члана 56 и 57 КЗ окривљеном наведене бројне олакшавајуће околности ценио као особито олакшавајуће, те му ублажио казну испод посебног законског минимума и осудио га на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која ће се извршити у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, налазећи да ће се оваквом казном у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, те да ће се истом остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ у погледу специјалне превенције, а такође и генералне превенције утицањем на друге да не чине кривична дела, а све у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ.

Приликом доношења своје одлуке, другостепени суд је имао у виду и остале наводе жалбе бранилаца окривљеног, али је нашао да исте нису од утицаја за доношење другачије одлуке у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и непротивречне разлоге, чија законитост и правилност није доведена у сумњу жалбеним наводима бранилаца окривљеног.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП-а, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар – виши саветник
Слађан Лазић,с.р.

Председник већа-судија
Драгослав Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић